

bron :

Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen

PB L 45 van 19/02/99

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE van 17 juni 1998 betreffende door Luxemburg aan ProfilARBED verleende steun in verband met haar investeringen voor milieubescherming

(kennisgeving geschied onder nummer C(1998) 1764)

(slechts de tekst in de Franse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(1999/140/EGKS)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, inzonderheid op artikel 4, onder c),

Gelet op Beschikking nr. 2496/96/EGKS van de Commissie van 18 december 1996 houdende communautaire regels voor steun aan de ijzer- en staalindustrie (1), inzonderheid op artikel 6,

Overwegende hetgeen volgt:

I Bij brief van 30 december 1993, bij de Commissie ingeschreven op 4 januari 1994, meldden de Luxemburgse autoriteiten het voornemen aan steun te verlenen aan de ijzer- en staalonderneming ProfilARBED, hierna "ARBED" genoemd, in verband met haar investeringen voor milieubescherming.

Bij brief van 14 juni 1994 (2) stelde de Commissie de Luxemburgse regering in kennis van haar besluit van 1 juni 1994 ten aanzien van die steun de procedure van artikel 6, lid 4, van Beschikking nr. 3855/91/EGKS (3) (hierna "de staalsteuncode" genoemd; thans vervangen door Beschikking nr. 2496/96/EGKS) in te leiden.

Op 9 augustus 1993 had ARBED om een overheidsbijdrage verzocht van 25 % van de uitgaven van 613 miljoen LUF die zij ter bescherming van het milieu had gedaan bij de aanpassing van haar ijzer- en staalinstallaties te Esch-Schiffange, waarbij een nieuwe elektrostaalfabriek was gebouwd. Bij brief van 19 december 1994 had de Luxemburgse regering laten weten dat zij voornemens was ARBED een kapitaalsubsidie van ten hoogste 15 % van de voor steun in aanmerking komende investering te verlenen; zij had erop gewezen dat overeenkomstig de bepalingen van de communautaire kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu (4) de steun niet meer mocht bedragen dan 91,950 miljoen LUF.

De Luxemburgse autoriteiten voerden in antwoord op het besluit tot inleiding van de procedure de volgende argumenten aan:

1. het betrokken ijzer- en staalcomplex was in zijn geheel aan het einde van de negentiende eeuw ontstaan, en in ieder geval bestond de vloeibare fase te Esch bij de inwerkingtreding van de nieuwe milieunormen reeds meer dan twee jaar;
2. het was technisch onmogelijk met de oude LDAC-staalfabriek aan de nieuwe milieunormen van februari 1993 te voldoen;
3. gelet op het bepaalde in de preambule van de staalsteuncode, deel II, tweede alinea, was de communautaire kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu in casu van toepassing;
4. ten slotte voldeed de elektrostaalfabriek te Esch aan alle criteria van die regeling. In dit verband werd op het volgende gewezen:
 - de nieuwe milieunormen waren in 1990 van kracht geworden en waren in 1993 nog verscherpt. De vloeibare fase te Esch bestond reeds meer dan twee jaar voordat die nieuwe normen van kracht waren geworden;
 - de bouw van de elektrostaalfabriek bestond in een aanpassing van het productieproces: de vroegere vloeibare fase, gebaseerd op het LDAC-procédé en continugieten, was omgevormd tot een vloeibare fase op basis van een elektrostaalprocédé en continugieten;
 - de gevraagde steun had uitsluitend betrekking op het gedeelte van de investering dat niet economisch rendabel was, terwijl de investeringskosten die verband hielden met de vervanging van de installaties en de verhoging van de productiviteit, dit wil zeggen het gedeelte van de investering waarmee een economisch doel werd beoogd, volledig ten laste van ARBED waren, gelijk in voornoemde communautaire kaderregeling is bepaald.

Luxemburg voerde voorts aan dat, gezien de hoge investeringskosten om de bestaande LDAC-staalfabrieken met de milieunormen in overeenstemming te brengen, en teneinde te vermijden dat een groot gedeelte van die investering verloren zou gaan wanneer die fabrieken zouden worden vervangen, ARBED tot versnelling van het programma voor de vervanging van haar installaties door nieuwe installaties die aan de milieunormen voldeden, had besloten. De kosten van de investering van ARBED in de nieuwe staalfabriek, die verband hielden met de milieubescherming, bedroegen 613 miljoen LUF.

Ingeval de bestaande installaties in stand waren gehouden, zou ARBED naar schatting 1,5 miljard LUF hebben moeten investeren. Ook om die reden was de Luxemburgse regering van mening dat de verlening van de steun naar de geest in overeenstemming was met artikel 3 van de staalsteuncode.

II Na de opmerkingen van de Luxemburgse regering te hebben ontvangen, overwoog de Commissie het volgende:

1. in artikel 3 van Beschikking nr. 3855/91/EGKS, dit wil zeggen de staalsteuncode die van kracht was op het ogenblik waarop de beschikking werd gegeven, was bepaald dat steun ter vergemakkelijking van de aanpassing aan nieuwe wettelijke normen van milieubescherming van installaties die ten minste twee jaar vóór de invoering van deze normen in bedrijf waren, verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kon worden geacht;
2. in deel II van de preambule van diezelfde staalsteuncode was als beginsel gesteld dat aan de ijzer en staalindustrie dezelfde mogelijkheden als aan andere sectoren moesten worden geboden om steun voor

milieubescherping te ontvangen. Dit hield in, dat in principe dezelfde bepalingen van het Gemeenschapsrecht inzake steun voor milieubescherping algemeen moesten worden toegepast ongeacht de onderneming en ongeacht of deze al dan niet tot de ijzer- en staalsector behoorde;

3. in de communautaire kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu wordt weliswaar in de inleiding gesteld dat overeenkomstig het beginsel dat de vervuiler betaalt geen steun mag worden verleend voor kosten die worden gemaakt om nieuwe installaties aan dwingende normen te laten voldoen, maar in die regeling wordt ook uitdrukkelijk bepaald dat ondernemingen die er de voorkeur aan geven meer dan twee jaar oude installaties te vervangen door nieuwe installaties die aan de nieuwe normen voldoen, in plaats van de bestaande installaties gewoon aan te passen, voor steun in aanmerking kunnen komen voor het gedeelte van de investeringskosten dat de kosten voor het aanpassen van de oude installaties niet overschrijdt.

De Commissie had bijgevolg geoordeeld dat artikel 3, lid 1, van de staalsteuncode geen beletsel vormde om steun als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt te beschouwen, wanneer deze met inachtneming van het maximum van 15 % bruto wordt verleend aan ondernemingen die, in plaats van bestaande installaties die ten minste twee jaar vóór de invoering van nieuwe milieunormen in bedrijf waren aan die nieuwe normen aan te passen, besluiten deze installaties te vervangen door nieuwe installaties die aan de nieuwe normen voldoen, mits de steun niet meer bedraagt dan hetgeen voor de aanpassing van de oude installaties zou worden toegekend.

De Commissie was op grond hiervan van oordeel dat de betrokken steun met artikel 3 van Beschikking nr. 3855/91/EGKS in overeenstemming was en bijgevolg verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kon worden geacht.

De Commissie besloot derhalve op 21 december 1994 (5) de procedure ten aanzien van de aan ProfilARBED verleende steun voor milieubescherping te beëindigen, zonder bezwaar te maken.

III Tegen die beschikking van de Commissie werd door de British Iron and Steel Producers Association (BISPA) bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen beroep ingesteld op grond dat de bepalingen van de staalsteuncode niet op extensieve wijze mochten worden uitgelegd, door de regels van de communautaire kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu, die voor de onder het EG-Verdrag vallende sectoren gelden, daarvan deel te doen uitmaken.

Bij arrest van 25 september 1997 in zaak T150/95, UK Steel Association, voorheen BISPA/Commissie (6), heeft het Gerecht van eerste aanleg voornoemde eindbeschikking van de Commissie in deze zaak nietig verklaard. Het Gerecht was van oordeel dat de aan ARBED verleende steun om de volgende redenen niet kon worden goedgekeurd:

- a) in casu stond vast, dat het ging om staatssteun in verband met investeringen in een nieuwe staalfabriek ter vervanging van een oude;
- b) de bepalingen van de staalsteuncode, waarin is voorzien in afwijkingen van het in artikel 4, onder c), van het EGKS-Verdrag neergelegde verbod van steunverlening aan ijzer- en staalondernemingen, moeten strikt worden uitgelegd, waarbij de bewoordingen ervan zeer nauwlettend in acht moeten worden genomen;
- c) artikel 3 van de vijfde staalsteuncode, dat de toegestane steun beperkt tot steun ter vergemakkelijking van de aanpassing aan nieuwe wettelijke normen van milieubescherping van installaties die ten minste twee jaar

vóór de invoering van die normen in bedrijf waren, biedt niet de mogelijkheid steun te verlenen aan ondernemingen die besluiten bestaande installaties, in plaats van deze aan te passen, te vervangen door nieuwe installaties die aan de nieuwe milieunormen voldoen;

d) de in de bestreden beschikking verdedigde stelling dat artikel 3 van de staalsteuncode mag worden uitgelegd in samenhang met de communautaire kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu, op grond waarvan steun voor nieuwe installaties kan worden goedgekeurd, moet bijgevolg worden afgewezen, omdat de voorschriften van deze kaderregeling in strijd zijn met de duidelijke bewoordingen van artikel 3 van de staalsteuncode.

IV Gelet op het bovenstaande en inzonderheid op hoofdstuk III van de onderhavige beschikking moet de Commissie in overeenstemming met voornoemd arrest en in strijd met haar eindbeschikking van 21 december 1994 (7) concluderen dat de opmerkingen van de Luxemburgse autoriteiten geen wijziging ten gronde kunnen brengen in de conclusie waartoe de Commissie na een eerste beoordeling zelf was gekomen toen zij besloot de procedure in te leiden, namelijk dat de betrokken steun niet onder een van de afwijkingen van het in artikel 4, onder c), van het EGKS-Verdrag neergelegde algemene verbod van steunverlening viel en dat in casu met name geen beroep op artikel 3 van de staalsteuncode kon worden gedaan om goedkeuring van deze steun te verkrijgen.

De aan ARBED verleende steun ten bedrage van 91,950 miljoen LUF moet derhalve, omdat hij voor geen enkele van de in de staalsteuncode voorziene afwijkingen van het in artikel 4, onder c), van het EGKS-Verdrag neergelegde verbod in aanmerking kan komen, als onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt worden beschouwd en worden teruggevorderd,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1 De door ARBED van Luxemburg ontvangen staatssteun ten bedrage van 91,950 miljoen LUF is op grond van artikel 4, onder c), van het EGKS-Verdrag onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt voor kolen en staal.

Artikel 2 Luxemburg vordert de betrokken steun terug overeenkomstig de wettelijke bepalingen die in Luxemburg van toepassing zijn op de terugbetaling van schuldvorderingen van de staat. Teneinde de gevolgen van deze steun ongedaan te maken, wordt het bedrag ervan vermeerderd met rente vanaf de verlening van de steun tot de terugbetaling ervan, tegen de rentevoet die in die periode door de Commissie wordt gehanteerd voor de berekening van het nettosubsidie-equivalent van regionale steun.

Artikel 3 Luxemburg deelt de Commissie binnen twee maanden na de kennisgeving van deze beschikking mee welke maatregelen het heeft genomen om hieraan te voldoen.

Artikel 4 Deze beschikking is gericht tot het Groothertogdom Luxemburg.

Gedaan te Brussel, 17 juni 1998.

Voor de Commissie Karel VAN MIERT
Lid van de Commissie

Voetnoten

- (1) PB L 338 van 28. 12. 1996, blz. 42.
- (2) PB C 212 van 3. 8. 1994, blz. 7.
- (3) PB L 362 van 31. 12. 1991, blz. 57.
- (4) PB C 72 van 10. 3. 1994, blz. 3.
- (5) PB C 400 van 31. 12. 1994, blz. 10.
- (6) Jurisprudentie 1997, blz. II1433.
- (7) Zie voetnoot 5

Voor vragen en/of opmerkingen over EMIS kunt u mailen naar emis@vito.be

Copyright © [VITO](#) 19/02/1999

Ontwerp [EMIS](#).